

2. Plany rzeczowo-finansowe dla jednostek objętych planem centralnym zatwierdza inwestor naczelny, jeśli łączna wartość planowanych inwestycji nie przekracza kwoty 100.000 zł, a kierownik jednostki organizacyjnej będącej inwestorem bezpośrednim — jeśli łączna wartość planowanych inwestycji nie przekracza kwoty 50.000 zł.

3. Plany rzeczowo-finansowe dla jednostek objętych planami terenowymi zatwierdza inwestor naczelny, jeśli łączna wartość planowanych inwestycji nie przekracza 100.000 zł. Jeśli łączna wartość planowanych inwestycji nie przekracza 50.000 zł, plany te zatwierdzają:

- 1) dla jednostek podporządkowanych powiatowym radom narodowym (radom narodowym miast stanowiących powiaty) — właściwe wydziały prezydów powiatowych (miejskich) rad narodowych,
- 2) dla jednostek podporządkowanych wojewódzkim zarządom przedsiębiorstw terenowych — właściwy wojewódzki zarząd przedsiębiorstw terenowych,

3) dla pozostałych jednostek podległych wojewódzkim radom narodowym — wydziały prezydów wojewódzkich rad narodowych.

4. Plany rzeczowo-finansowe, w których łączna wartość planowanych inwestycji przekracza 100.000 zł — zatwierdza:

- 1) dla jednostek objętych planem centralnym — właściwy minister (kierownik urzędu centralnego),
- 2) dla jednostek objętych planami terenowymi — prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

5. Ministrowie (kierownicy urzędów centralnych) mogą przeleć swoje uprawnienia w zakresie zatwierdzania planów rzeczowo-finansowych na kierowników podległych jednostek.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w. F. Blinowski

231

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 9 marca 1955 r.

w sprawie utworzenia delegatur okręgowych Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej, ich organizacji i terytorialnego zakresu działania.

Na podstawie art. 2 ust. 3 dekretu z dnia 2 czerwca 1954 r. o Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej (Dz. U. Nr 25, poz. 95) zarządza się, co następuje:

§ 1. Dla wykonywania zadań Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej (PIGM) tworzy się następujące delegatury okręgowe PIGM:

- 1) Delegatura Okręgowa w Warszawie działająca na obszarze m. st. Warszawy oraz województw warszawskiego i kieleckiego;
- 2) Delegatura Okręgowa w Łodzi działająca na obszarze m. Łodzi i województwa łódzkiego;
- 3) Delegatura Okręgowa w Bydgoszczy działająca na obszarze województwa bydgoskiego;
- 4) Delegatura Okręgowa w Gdańsku działająca na obszarze województw gdańskiego i olsztyńskiego;
- 5) Delegatura Okręgowa w Krakowie działająca na obszarze województw krakowskiego i rzeszowskiego;
- 6) Delegatura Okręgowa w Lublinie działająca na obszarze województw białostockiego i lubelskiego;
- 7) Delegatura Okręgowa w Poznaniu działająca na obszarze województwa poznańskiego;
- 8) Delegatura Okręgowa w Stalinogrodzie działająca na obszarze województw stalinogrodzkiego i opolskiego;

9) Delegatura Okręgowa w Szczecinie działająca na obszarze województw: koszalińskiego, szczecińskiego i zielonogórskiego;

10) Delegatura Okręgowa we Wrocławiu działająca na obszarze województwa wrocławskiego.

§ 2. Na czele delegatury okręgowej PIGM stoi kierownik delegatury, którego powołuje i odwołuje Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego na wniosek dyrektora PIGM.

§ 3. Organizację wewnętrzną delegatur okręgowych PIGM ustali regulamin organizacyjny PIGM.

§ 4. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 12 sierpnia 1952 r. w sprawie utworzenia delegatur okręgowych Państwowej Inspekcji Gospodarki Materialowej, ich organizacji i zakresu działania (Monitor Polski z 1952 r. Nr A-73, poz. 1167 i z 1953 r. Nr A-11, poz. 159 oraz Nr A-105, poz. 1414).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: E. Szyr

232

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 26 stycznia 1955 r.

w sprawie ewidencjonowania wypłat ze środków inwestycyjnych na pokrycie zobowiązań w ramach „pożłizgu finansowego”.

Celem stworzenia podstaw do ustalania wartości nakładów inwestycyjnych dokonywanych w ciągu roku kalendarzowego w ramach inwestycji scentralizowanych limitowych — na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania

Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Inwestorzy bezpośredni, jak również banki finansujące inwestycje prowadzić będą poza normalną ewidencją wypłaconych kwot ze środków inwestycyjnych

na inwestycje scentralizowane limitowe dodatkową ewidencję wypłat dotyczących tzw. „poślizgu finansowego”. Ewidencję tę należy wprowadzić w odniesieniu do wypłat dokonanych po dniu 1 stycznia 1955 r.

2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, powinni inwestorzy zaprowadzić odrębnie dla poszczególnych planów sfinansowania inwestycji w formie kart kontowych, wykazów lub w inny sposób umożliwiający ustalenie kwoty wypłat dokonanych na pokrycie zobowiązań w ramach „poślizgu finansowego”.

§ 2. Pojęciem „poślizgu finansowego” objęte są wypłaty na pokrycie w danym roku:

- 1) faktur za roboty budowlano-montażowe, prace projektowe i inne usługi inwestycyjne wykonane do dnia 31 grudnia roku poprzedniego, bez względu na to, kiedy złożono fakturę; podstawą do zakwalifikowania faktur do „poślizgu finansowego” lub do nakładów roku bieżącego jest podany w treści faktury okres, za jaki faktura została wystawiona;
- 2) faktur za dostawy maszyn, urządzeń i materiałów inwestycyjnych, zarówno krajowych, jak i pochodzących z importu, o ile zachodzi jeden z następujących warunków:
 - a) o ile faktura realizowana w trybie inkasa wpłynęła do banku finansującego inwestycje (banku płatnika) lub gdy faktura nie podlegająca pokryciu w trybie inkasa bankowego wpłynęła do inwestora do dnia 31 grudnia roku poprzedniego,
 - b) o ile inwestor do dnia 31 grudnia roku poprzedniego otrzymał dostawę;
- 3) dokumentów rozliczeniowych z tytułu innych nakładów (jak np. odpłatne nabycie środków trwałych, odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości i zniszczone plony), o ile nakłady z tego tytułu zostały zarejestrowane w księgowości inwestora do dnia 31 grudnia roku poprzedniego;
- 4) rozliczeń refundacyjnych (faktur wewnętrznych) za roboty i usługi wykonane przez aparat inwestora na rzecz inwestycji do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

§ 3. 1. Faktury, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. a), powinny być zaksięgowane u inwestora na koncie inwestycji rozpoczętych lub na koncie materiałów na inwestycje w zależności od charakteru dostawy. Zasada ta obowiązuje również w odniesieniu do dostaw do dnia 31 grudnia jeszcze przez inwestora nie otrzymanych, na-

leży je ująć na odpowiednim koncie analitycznym do konta „Materiały na inwestycje” jako „materiały w drodze”.

2. Dostawy, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. b), w przypadku nieotrzymania przez inwestora do dnia 31 grudnia roku poprzedniego faktury, powinny być przez inwestora wycenione i ujęte w księgach roku poprzedniego jako „dostawy nie fakturowane”.

§ 4. Banki finansujące inwestycje, opłacając zobowiązania w ramach „poślizgu finansowego”, obowiązane są przysyłać inwestorowi dokumenty stwierdzające dokonanie rozliczenia oznaczając w sposób widoczny symbolem „ZB”. Umieszczenie przez bank tego symbolu na dokumencie rozliczeniowym jest stwierdzeniem dla inwestora, że bank taki dokument wciągnął do swej ewidencji wypłat z poślizgu.

§ 5. Inwestor jest obowiązany sprawdzić w oparciu o kryteria podane w §§ 2 i 3 prawidłowość zakwalifikowania przez bank dokumentów (na wypłaty dotyczące nakładów roku bieżącego lub wypłaty z „poślizgu finansowego”). W razie stwierdzenia mylnej kwalifikacji inwestor w ciągu 10 dni od daty otrzymania dokumentu obowiązany jest zwrócić się do banku o dokonanie odpowiedniego sprostowania.

§ 6. Dokumenty dotyczące rozliczeń dokonywanych w trybie pozainkasowym powinny być odpowiednio do wskazań zawartych w § 4 znakowane przez inwestora (płatnika).

§ 7. W odniesieniu do wypłat dokonanych przez banki finansujące inwestycje w okresie od dnia 1 do dnia 31 stycznia 1955 r. oddziały banków wezwą inwestorów do dokonania wspólnie z oddziałem banku zakwalifikowania dokonanych wypłat na dotyczące „poślizgu finansowego” oraz na dotyczące nakładów roku bieżącego. Inwestor na żądanie banku jest obowiązany przedłożyć bankowi szczegółowy wykaz otrzymanych od banku w tym okresie wypłat z rozbiorem na wypłaty dotyczące „poślizgu finansowego” i wypłaty na nakłady roku bieżącego.

§ 8. Przy okresowym uzgadnianiu kont między inwestorami a bankami finansującymi inwestycje w ramach uzgadniania kont finansowania podlegają również uzgodnieniu salda ujętych w ewidencji inwestora i banku wypłat z tytułu „poślizgu finansowego”.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1955 r.

w sprawie zrównania niektórych płatności z płacami przy dokonywaniu rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 6 ust. 2 uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za zrównanie z płacami określonymi w § 6 ust. 1 lit. a) uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecz-

nionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) uważa się wydatki jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu odszkodowań, wypłacanych osobom fizycznym za rzeczy zaginione lub zniszczone w punktach usługowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński